

[Bolligministeren]

gangspunkt for at hejse mange teoretiske advarselssignaler, men at man har svært ved at gå imod forslaget, hvis man vil se på, hvad der er dets positive sigte, og så er jeg ganske godt tilfreds med debattens forløb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Bologudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Mulighed for at yde kontanthjælp til personer, der befinder sig mellem to uddannelsesforløb).

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 11/1 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Bente Juncker):**

SF ønsker med dette lovforslag at give mulighed for, at der efter bilstandsloven kan ydes kontanthjælp til personer, der er under uddannelse, men som har afsluttet en uddannelse og nu venter på at begynde på en ny.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det, der tænkes på, typisk er unge, der afslutter en gymnasieuddannelse og søger ind på en videregående uddannelse og så sommeren over ikke er berettigede til SU eller kontanthjælp.

Konsekvensen heraf bliver ifølge forslagsstillerne, at nogle unge vælger ikke at søge en videregående uddannelse. For andre unge gælder, at de søger at klare deres økonomiske problemer ad anden vej, f.eks. gennem familien.

I bemærkningerne nævnes endvidere en afgørelse fra Den Sociale Ankestyrelse, hvorefter en person, der var på vej fra én uddannelse til en anden, ansås for at være under uddannelse, således at der ikke kunne ydes kontanthjælp til den pågældende. Det nævnes også i bemærkningerne til lovforslaget, at forslaget vil medføre en begrænset stigning i udgifterne til kontanthjælp, men at det på lang sigt vil medføre besparelser.

Lad mig først fastslå, at det er korrekt, at de nugældende regler i bilstandsloven som udgangspunkt udelukker, at der ydes kontanthjælp til personer, der er under uddannelse. Det fremgår af bestemmelsen i § 40, stk. 3. Der er dog visse undtagelser: Der er med hjemmel i § 40 i en bekendtgørelse af 7. august 1990 fastsat regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes kontanthjælp til uddannelsessøgende. Det drejer sig om tilfælde, hvor en uddannelsessøgende bliver ramt af en social begivenhed som f.eks. sygdom, eller hvor en kontanthjælpsmodtager ønsker at udnytte ledighedsperioden til forskellige korte uddannelsesforløb.

Der er også mulighed for at yde hjælp til uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling efter bilstandslovens § 43 til en ansøger, der efter et socialt skøn har behov for revalidering. Desuden kan der efter bilstandslovens § 46 ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, som ansøgeren på grund af ændringer i sine forhold ikke kan klare. Denne regel omfatter også uddannelsessøgende med akut behov for hjælp til f.eks. husleje.

Jeg forstår godt intentionerne bag det forslag, der er fremsat af SF, og som skulle sigte på at skabe mulighed for et ubrudt støtteforløb for en uddannelsessøgende. Men jeg må gøre opmærksom på, at forslaget ifølge bemærkningerne bygger på visse forkerte forudsætninger: Det er ikke rigtigt, at bilstandsloven indeholder regler, der i bred almindelighed kan sikre, at der ved beregning af sociale ydelser lægges vægt på forældrenes indtægter. En ung over 18 år er ikke omfattet af forældrenes forsørgelsespligt og vil derfor udelukkende blive bedømt efter sine egne indtægter.

Efter ordlyden ville forslaget derfor indebære, at stort set enhver, der afslutter sin skolegang efter at være fyldt 18 år, ville være sikret to måneders ferie med kontanthjælp – også børn med bedrestillede forældre, altså i millio-